

[Guldberg.]

gælder alle de tre her omhandlede — og vi vil give dem en velvillig behandling.

Vi har naturligvis også hæftet os ved, at spørgsmålene har været drøftet både i det grønlandske lovudvalg og i Grønlands landsråd og er tiltrådt dér, således at vi må gå ud fra, at overvejelser om, hvorvidt udviklingen er langt nok fremme til at indføre disse forskellige regler, har fundet sted, og jeg vil, ligesom det ærede medlem fru Lis Groes, sige, at vi, specielt vedrørende afbetalingsloven, sikkert kommer til at være ret omhyggelige med, på hvilken måde vi vænner den grønlandske befolkning til denne form for handel.

Vi har i det hele taget det ønske, at vi efterhånden må komme af med særbestemmelser for Grønland, men vi vil ikke gå ind for, at det skal gøres hurtigere, end at vi er sikre på, at det ikke kan gøre skade. Derfor kan vi generelt — og det er alt, hvad jeg skal sige her i dag — gå ind for lovforslagene, men vil dog gerne have lejlighed til at drøfte specielt virkningerne af ændringerne i afbetalingsloven.

Stetter: Jeg har ikke besøgt Grønland, og jeg har derfor ikke personligt haft kontakt med den grønlandske befolkning eller de grønlandske erhvervsforhold. Det er naturligvis ikke det bedste grundlag at bedømme de foreliggende lovforslag på, og det giver mig da også anledning til at sige, at alle interesserede folketingsmedlemmer burde have lejlighed til at besøge denne del af Danmark og ved selvsyn danne sig et begreb om de fremmedartede forhold, som hersker dér. Jeg vil udtrykke håbet om, at nogen vil tage initiativet til at arrangere sådanne tilbagevendende rejser, og i øvrigt føje til, at det forekommer mig, at Grønland i langt højere grad, end tilfældet er, burde være målet for mange af de turistrejser, som danske rejseselskaber er så dygtige til at arrangere. Det ville, så vidt jeg kan se, blive en stor oplevelse for rejsedeltagerne, og det ville medvirke til at styrke den økonomiske aktivitet i Grønland og skabe grundlag for et begyndende turisthverv, som forekommer mig naturligt for denne del af landet med dens storslåede natur og dens venlige og hjælpsomme befolkning.

Trods mit manglende direkte kendskab

til grønlandske forhold har jeg forsøgt at danne mig et indtryk af de fremsatte lovforslags virkning i det grønlandske samfund. Det vil utvivlsomt forekomme mange ejendommeligt, at det skulle være nødvendigt at sætte afbetalingsloven i kraft i Grønland, men det er jo en kendsgerning, at befolkningen gennem flere år har købt på afbetaling, og da reglerne i afbetalingsloven ikke mindst tager sigte på at beskytte køberen mod misbrug af den ene eller den anden art, er det en ganske naturlig følge af udviklingen.

Det ville selvfølgelig have været ønskeligt, om man kunne have lært befolkningen at købe udelukkende pr. kontant, men man kan ikke forvente, at den grønlandske befolkning skal vise større forudseenhed eller sparsommelighed end den øvrige del af befolkningen, og dertil kommer, at vi i vort parti deler ministerens håb om, at denne udvidelse af afbetalingshandelen, som man må forvente, vil komme til at omfatte nyttige forbrugsgoder, der er brug for i ethvert hjem.

Vi er endvidere indforstået med at medvirke ved indførelsen af de formueretlige love, som er omtalt i det følgende lovforslag, ligesom vi kan give tilslutning til den ændring, som er foreslået i lov om rettens pleje i Grønland.

Det er forståeligt, om man har den mening, at de regler og bestemmelser, som er indeholdt i disse love, vil stride mod den grønlandske sædvaneret, men jeg tror ikke, at dette vil blive tilfældet. De omskrevne formueretlige love er næsten internationale og hviler på gamle traditioner og erfaringer, og jeg tror og håber derfor, at det vil falde den grønlandske befolkning helt naturligt at leve med disse love, efterhånden som erhvervsudviklingen skrider frem. Men det giver mig anledning til at sige, at der naturligvis må være et problem med at få befolkningen til at forstå baggrunden for lovene. Jeg vil i den forbindelse meget stærkt anbefale, at man følger den henstilling, som det ærede medlem hr. Rosing i går formulerede til kulturministeren. Der ligger en stor opgave i at vejlede og undervise vore landsmænd på en lang række felter, og selv om jeg er bekendt med, at der allerede gøres en stor indsats fra mange sider, føler jeg mig overbevist om, at arbejdet burde ud-